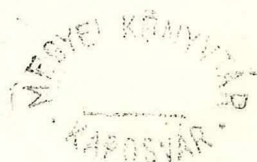

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXIV. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM. 1980. MÁJUS ÁRA: 4,– FT

MELLÉKLETTEL

L. KAPUVÁRI LÍDIA:

Kikelet

Szirom szitál a fák alatt,
cirmos kölyök-szél belekotor,
megijed — s elszalad . . .

Sok éppen felnyílt rügy-gyerek
még kimerült zöld-arcocskával
mézmámorosan szendereg.

Ágakra kúsznak, fűre esnek,
megtöltik játékkal a kertet
hempergő napsugár-bocsok.

GÁBOR ÉVA rajza

ÜZENI

Kedves Barátaink!

Mióta ilyen csudaszépen süt a nap, Mackó alig bír magával. A legszívesebben egész nap kint szaladgálna az udvaron. Csak nagy üggyel-bajjal ül a helyén, amíg az óvó néni mesét mond. Pedig mennyire szereti a meséket — hallgatni is, elmondani is! Este, amikor már én is túl vagyok a tanuláson, mindig elmeséljük egymásnak, mi történt aznap. Ilyenkor Mackó beszámol arról, hogy mit csináltak a nagycsoportosok a kertben, és miről szólt az aznapi mese. Én szívesen hallgatom, mert Mackó mindent, de mindent részletesen elsorol. Viszonzásul verset mondok neki; persze csak halkan, hangulatosan, ahogyan ezt este, elalvás előtt szokás. Neked melyik a kedvenc versed, meséd?

Márciusi rejtvényünk helyes megfejtése a következő: ház, ruha, hímes tojás, sütemény, kötött holmi. Rajzolhattatok sálat, sapkát vagy kiskabátot, mind egyaránt helyes. Köszönjük a szép rajzokat!

A következő gyerekek kapnak könyvjutalmat: *Elsner Attila, Filetóth Attila, Geröly Tamás, Kertai Máté, Lehel László, Müller Viktor, Prépostffy Zsolt, Szőke Gábor, Tóth József* és *Ferenc, Tréfás Kriszti* és *Noémi, Virágh Tamás*, Budapest — *Ádám Zsolt*, Palágy-Komoróc — *Ágoston Márti*, Szarvas — *Beledi Ági* és *Peti*, Zalaegerszeg — *Bolla Feri* és *Kati*, Kemeneshőgyész — *Csáki Tibi* és *Móni*, Kazincbarcika — *Falta Viki*, Szirák — *Fehér Csaba* és *Timi*, Hajdúszoboszló — *Fehér Mária* és *Csaba*, Bodajk — *Hálám Peti* és *Gabi*, Lébénymiklós — *Jaksi Andrea* és *Sándor*, Gyál — *Kalmár Imike*, Bölcske — *Komjáthy Laura*, Cegléd — *Lengyel Rita* és *Jocó*, Pécs — *Matejcsik Márk*, Szolnok — *Mészáros Csaba* és *Gábor*, Tápiószentmárton — *Mészáros Évi*, Egercsehi — *Muth Roni*, Villány — *Nádra Erika, Zsuzsi* és *Misike*, Tótkomlós — *Oláh Erzsi*, Pápa — *Papp Laci, Pásti Csaba*, Debrecen — *Russai Andi, Tóth Zsuzsi*, Tatabánya — *Takács Zoli*, Herend — *Tóth Tibi*, Balmazújváros — *Tóth Erzsike*, Békéscsaba — *Turai Timi*, Ohat — *Uhercsák Tünde*, Kiskundorozsma — *Napköziotthonos Óvoda, Osztatlan csoport*, Cece.

Minden kedves olvasóját szeretettel üdvözli a két jó barát Fickó és

TORDON ÁKOS:

TARKA MESE

TÜCSÖKI TÜCSÖKNÉ indul a vásárba, de nem jut messzire: beragad a sárba. Nagy volt a zuhatag, ami alázúdult erdőre-mezőre, nem csoda, ha nagy sár maradott belőle. Az se csoda hát, hogy Tücsöki Tücsökné ott ragadt a sárban, s a sárból kiabál:

— Segítség! Segítség!!! Hé, erre, Hat Ökrök!!! Mentsetek meg engem!!! Húzzatok ki a tenger sárból, sártengerből!!!

— Kedves Tücsöki Tücsökné — kacagta az agyonázott, csuromvizes útszéli szamártövis —, ma már csak egy hatökör rimánkodik imígyen, hiszen az ökrös-világnak befellegzett immár, manapság a kombájn-világ járja! A kombájnoshoz, traktoroshoz, a géptáltoson ülő pilótához fohászkodjék, lelkem!

— Persze, persze!... — bólogatta helyeslően Tücsökné asszony. — Lám, hogy elfeledtem: ez a lezúduló nagy eső, ez a bolond nagy sár megzavarta az eszem.

Csak hát akkora volt a sártenger, hogy azon egyetlenegy traktor, kombájn, egyetlenegy gépcsoda sem tudott átkelni. Tücsökné asszonyság sírdogálni kezdett.

— Jaj, kedves Tücsökné, Tücsöki Tücsökné — ijedezett a nedvesnél nedvesebb szamártövis —, sosem szárad fel a sár, ha még kend is táplálja a könnyeivel! Kérje meg inkább a Napot és a Szelet, szárítsák meg mielőbb a sarat!

Megijedt a sár, hisz ha felszárítják, megszárítják, kiszárítják, máris itt a világ vége, legalábbis a sár számára, így hát mérges cuppogásba kezdett:

— Lárifári, engem sem a Nap, sem a Szél

nem száríthat fel! Nagy szamár vagy te, szamártövis, ha még azt sem tudod, hogy magam vagyok a feneketlen sár! Igen, igen: velem senki sem bír, de nem ám!

Tücsökné asszonynak pedig ezt cuppogta:

— Jaj, Tücsöki Tücsökné, nincs már vásár, tarka vásár! Tarka lepke, tarka mese, tarka kendő, tarka tehén, tarka kutya, tarka macska, tarka ló többé már nem eladó! Manapság csak tarka ruha, tarka kalap, tarka sál, tarka sapka és tarka autó kapható...

Szegény Tücsöki Tücsökné úgy megrémült a hallottaktól, hogy most már valóban záporként hullt a könnye. Hullt, hullott a könnye, belehullt a sárba, s örömében a sár dagadozni kezdett.

— Ó, jaj! — zokogta a Tücsök asszonyság. — Kis Tücsöki Tücskömnek, a legkisebb fiacskámnak akartam egy tarka mesét venni a tarka vásárban. Mi lesz most, ha nincs már vásár?! Ha nincs más, csak ez a nagy sár? Ha nincs már több tarka mese, s ha már csupán tarka autók kaphatók?...

— Törött gally és száraz ág! Mindez csupa badarság! Már hogyne volna tarka mese?! — rikkantotta a szamártövis, és egyszeriben minden reáhullott vízcsepp szivárványos-tarkán kezdett ragyogni rajta. — Hallgassa csak, Tücsöki Tücsökné!

És fújni kezdte:

— Tarka úton, tarka tájban tarka autó tarkán gurul esőben és napsugárban. Tarka tehén nagyot ámul, a tarka ló ámul-bámul, mert mitől ilyen tarka-barka ez a furcsa

SOMORJAI ÉVA rajzai

tarka autó??? Biz egy tarka kutyától és egy tarka macskától, ám legfőképpen magától a tarka ruhás Terkától. Tarka autós Tarka Terka vezeti a tarka autót, s amerre csak elrobognak, még nagyobb lesz a tarkaság. Így utaznak tarkaságból tarkaságba, egy szürke szarka a láttukra azon nyomban átöltözik csuda tarka tollruhába. Hogy hová utaznak? Egyenest a legtarkább társaságba. A legtarkább társaságban nincsen sár, csak napsugár van, nincsen bú, csak vidámság: MI VAGYUNK A TÁRSASÁG!

Tücsöki Tücsökné már rég abbahagyta a zokogást, de a kacagást biz többé nem tudta abbahagyni. S mert a Nap is kacagott, és vele a Szél is, egyszeriben a táj is megvidámodott: híre-hamva sem volt már a feneketlen sártengernek, víztócsának, pocsolyának.

Tücsökiné asszony kacagva hálálkodott s kacagva búcsúzott el az útszéli szamártövistől, és száraz cipellővel talpalt haza, hogy mielőbb elkacaghassa legkisebb fiának a frissen hallott tarka mesét: TARKA ÚTON, TARKA TÁJBAN TARKA AUTÓ TARKÁN GURUL ESŐBEN ÉS NAPSUGÁRBAN...

És e tarka mesén még most is kacag a legkisebb tücsökfi. Sőt, ezen kacagnak a többiek is, a kisebbek és a nagyobbak, ha éppen nem cirpelnek vagy nem hegedülnek.

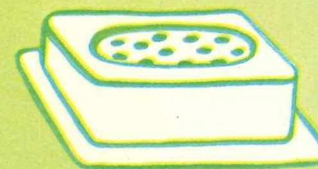
GÁBOR ÉVA rajza

Óvó néninek szeretettel...

Hamarosan itt a nyár, amikor néhány hétre becsukja kapuját az óvoda, az iskola; nyaralásra készülődik a család, és — ki hinné! — még a fáradhatatlan óvó néni is. Mielőtt egy időre elengedné a kezedet, gondolj arra, hogy hányszor hívott játszani, hányszor simogatott, hányszor mutatott érdekes látnivalót, hányszor bábozott neked, hányszor segített, óvott, mint az édesanyád! Június első hetében lepd meg óvó nénidet valamivel, amit **magad készítettél**!
Mackó ilyen virágostállal kedveskedett. Gyűjtött egy marékra való színes kavicsot, és egy peremes tálkába tette. Kerestek Dörmögővel egy kis műanyagdobozkát (krémsajtos vagy túrós dobozt), kilyuggatták az alját, aztán Mackó ráborította a kövekre, és körül is rakta velük. Néhány szál szép virágot tűzött a lyukakba, és vizet öntött a tálkába. Csinos ajándék, ugye? Ha tetszik, készíts hasonlót!

K. M.

ALMÁSSY ÉVA:

VIHAR

Már hadonászik a csim-bum az égen,
elharapódzik a mérge a kéken.
Cikkan a villám, mély tuba bődül,
csikar a menny hasa, majd belezöldül.

STUIBER ZSUZSA rajza

MADÁR ESZTER:

Az elvarázsolt bohóc

Esténként, amikor Anyu eloltja a lámpát, Zsófi felül az ágyban, és sírni kezd. Visít, sikítozik, amíg Anyu fel nem kattintja a villanykapcsolót. Így megy ez minden este.

Azon az estén is sötét volt már. Zsófinak most is sírásra állt a szája, mikor egyszer csak megszólalt egy hang:

— Bánt valaki? Miért akarsz sírni?

Erre igazán nehéz lett volna válaszolni, hiszen Zsófi maga sem tudta, hogy mi bántja. Nem is válaszolt, csak hallgatózott, aztán keresni kezdte a hang gazdáját. Mindenhol kereste, még az ágy alá is benézett, de semmit se látott. Fülelve ült a sötétben.

— Milyen jólesik ez a finom, puha csend! — szólalt meg újra a hang, amely kedves volt, és ismerősnek tűnt, de Zsófi nem tudott rájönni, hogy kié lehet. Suttogva megkérdezte:

— Te ki vagy?

— A bohóc, akit este a párnádra fektettél.

— Az én bohócom nem is tud beszélni!

— Nappal nem, de én most *elvarázsolt bohóc* vagyok!

— A sötét tud varázsolni?

— Hát persze. Nem tudtad? Igaz, még azt sem tudod, hogy miért sírsz a sötétben.

— Mert félek... — mondta Zsófi bizonytalanul.

— Ha-ha! Mondd, bántott már valakit a sötét? Én még nem hallottam soha!

És mert Zsófi sem hallott még ilyet, inkább másra terelte a szót:

— Meséld el, hogyan varázsol a sötét!

— Fölösleges. Nézz körül, meglátod!

— De hogy lássam, amikor semmit se látok?

— Várj egy picit! Ha a szemed már megszokta a sötétet, nézd meg a székedet!

— Csak egy foltot látok!

— De milyen foltot? Olyan az a folt, mint egy nagy fülű nyúl!

— Igaz, mint egy húsvéti nyuszi, hegyezi a fülét!

— Odanézz! Látod, mekkora elefánt álldogál az asztal mellett?

— Látom. Félek tőle! Nem fog bántani?

— Ez? Meg sem mozdul. Ha jobban megnézed az ormányát, rájössz, hogy az bizony a blúzod ujja. Az egész elefánt csak a saját ruhád: tudod, az, amit este a székre dobtál.

— Lehet...

— És mit szólsz a papucsodhoz?

— Csitt, te bohóc! Nem papucs az! Egy kiskutya alszik a szőnyegen! Látod?

— Hogyne látnám. Azt is látom, hogy az állólámpa nagy harangvirággá változott...

Még sokáig beszélgettek így. Egészen addig, amíg Zsófi el nem aludt. Álmában hosszú vonaton utazott, amely ismeretlen világba szaladt vele. Nézte az elfutó éjszakai tájat: fák bólogattak a vonat után, mintha mindegyik egy-egy elvarázsolt bohóc lett volna. A hegyek mögött bújócskázott a hold, csillagtündérek fürödtek a tóban. Talán a vonat sem vonat volt már, hanem hajó. Ringatózott a vízen.

Reggel Zsófi, hóna alatt a bohóccal a konyhába indult. Az ajtó mögül Anyu hangját hallotta, amint Apunak újságolta:

— Képzeld, este Zsófi sírás nélkül aludt el! Talán egyszer még a villanyt is eloltja egyedül.

Persze nem értették a dolgot. Hogyan is értették volna, hiszen nem tudhatták, hogy az, akit Zsófi a hóna alatt szorongat, nem közönséges bohóc...

STUIBER ZSUZSA rajzai

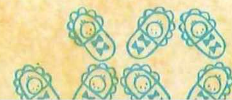

STUIBER ZSUZSA rajza

OSVÁT ERZSÉBET:

Töhötöm

A legnagyobb örömöm
tudjátok ki? Töhötöm.
Ugrabugra rongybohóc,
haja sárga kenderkóc,
arca, füle, krumpliorra
pirossal van bemázolva.
Olyan mókás, eleven!
Együtt fekszik, kel velem.
Bukfencet vet egy nap százszor,
csudabohóc, hétig számol.
Tud egy szót is Töhötöm;
ritka szép szót: — Köszönöm.

RADNÓTI MIKLÓS:

Éjszaka

Alszik a szív és alszik a szívben az aggodalom,
alszik a pókháló közelében a légy a falon;
csönd van a házban, az éber egér se kapargál,
alszik a kert, a faág, a fatörzsben a harkály,
kasban a méh, rózsában a rózsabogár,
alszik a pergő búzaszemekben a nyár;
alszik a holdban a láng, hideg érem az égen;
fölkel az ősz és lopni lopakszik az éjben.

Altató

Egy, kettő, három,
gyere elő, álom,
a kis kos szarvából,
kondor-fodor bárányok
göndörke gyapjából.
Tente, tente kis halacska,
sürgetlek, légy nagyobbacska.
Tente, tente kis madár,
elringatlak, szundikálj!
Tente, tente, anyám szentje,
édesanyám kicsi kincse:
elringatlak, aludj el,
mire fölkelsz, nagy leszel...

Román népdal, fordította: KÁNYÁDI SÁNDOR

LAKATOS MENYHÉRT:

Cigánygyerek altatója

Tente, tente kis kutyám,
tente, kis cica,
álmotoknak édes ízét
őrzi nagymama.

Megölel a tarka álom,
elrepültök pilleszárnyon,
tente, tente kis kutyáim,
tente, kis cica.

Szlovák népi altató

Aludjál, aludjál,
szépeket álmodjál!
Alszik a kamra is,
alszik a boglya is,
éber a holdvilág,
alszik a nagy világ.
Aludjál, aludjál,
szépeket álmodjál!

Fordította: TORDON ÁKOS

Nagyrozvágyi

Tente, tente, kisbaba.
Anyádnak sok a dógá:
mos, ruhát szappanoz;
egykettőre kimossa,
gyorsan ki is vasalja,
a kötélre akasztja.
Mire felkél a baba,
ki is legyen vasalva.

SOMORJAI ÉVA rajzai

altatódal

Szlovén népi bölcsődal

Aja tutu,
aludjál, kincsem,
Marica elringat,
dalol is szépen.

Aja tutu,
aludjál, kincsem,
alszik a kisbabám
arany bölcsőben.

Fordította: BOROS JÓZSEFNÉ

Német népi bölcsődalok

Csitt, aludj hát!
Juhász az atyád.
Anyád ráz egy ágacskát,
abból álom száll most rád,
csitt, aludj hát!

*

Eia popeia — bölcsőnád,
aludj, vár az álom rád.
Eia popeia — ringj, bölcső,
kicsi gyermek nagyra nő.

Fordította: RÁKOS KLÁRA

JULIU RAȚIU:

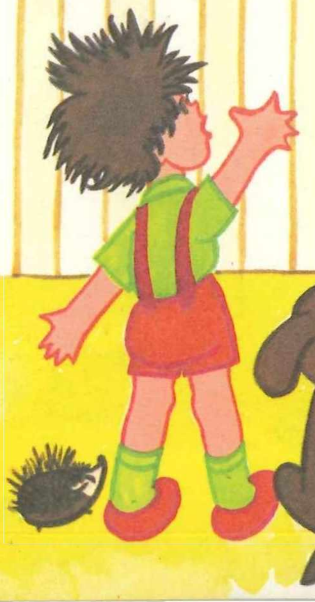
A legeslegebb...

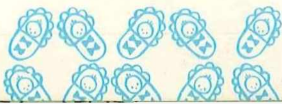
Én hoztam a házba. Azt hittem, jó pajtása lesz a fiamnak, Pufunak. De egyre gőgösebbé vált. Nagy, felfújt gömbje úgy ugrándozott a szobában, hogy alig lehetett elérni a madzagját.

— Ha-ha-ha! Én aztán vagyok valaki! Ha jobban megnézem magam, úgy látom, egy kicsit hasonlítok a Naphoz. De mit is beszélek? Kicsit? Hiszen pont olyan vagyok, mint a Nap! Sőt, még szebb! Nemcsak sárgább vagyok nála, hanem az egyik felem zöld is! A Nap csak szeretne olyan lenni, mint én, de nem tud — kiáltotta, és fénylő, zöld oldalát mutogatva megfordult a levegőben.

Majd egy hirtelen mozdulattal nagyot ugrott, és a mennyezetre tapadt.

— Ha-ha-ha! Ki van nálam feljebb? Ha akarnám, lenézhetnélek mindannyiotokat. Senki sem vádolhatna azzal, hogy dölyfös vagyok, hiszen — be kell látnotok — én vagyok a legmagasabban. Ti viszont ott lent olyan picik vagytok, hogy alig látlak benneteket. Nicsak, hová tűntetek? — kérdezte csodálkozva.

GÁBOR ÉVA rajzai

Ide-oda cikázott; könnyedén, lebegve suhant, mint egy madár.

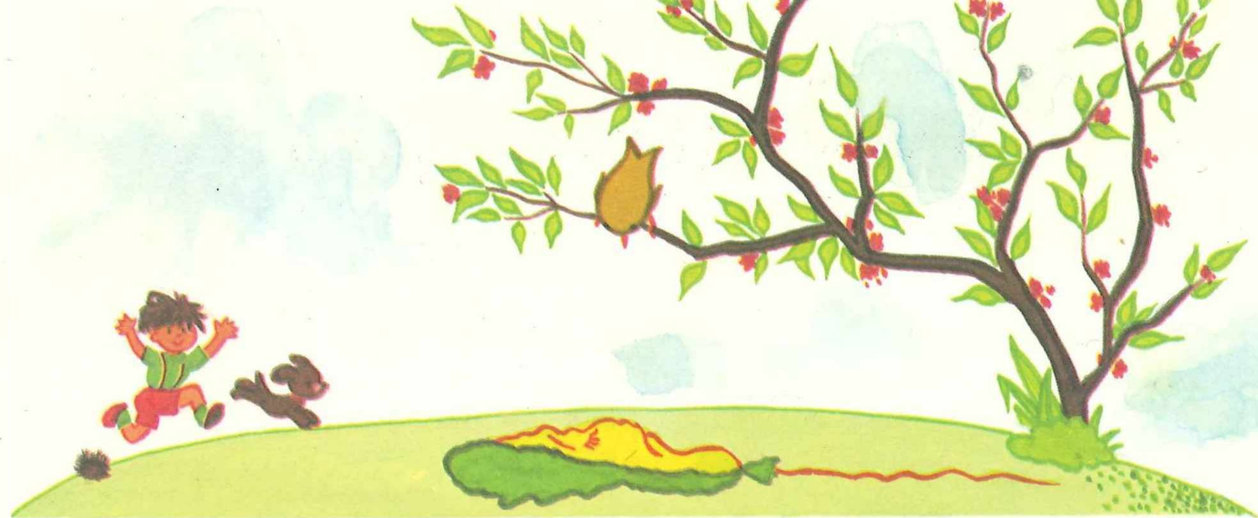
— Ha-ha-ha! Repülni is tudok! Ha nagyon akarnám, akár a fecskével is versenyre kelhetnék! Idesüssetek: milyen sebesen repülök! Pedig nincs is szárnyam. Dehát minek is az nekem? — és az ablakhoz közeledett, hogy kinevesse a közeli fán összegyűlt verébsereget.

Az ablak nyitva volt. A léggömb úgy

érezte, hogy a szelek szárnyukra veszik, és a felhők magasába repítve hintáztatják.

— Ha-ha-ha! Elindultam, és senki sem állíthat meg. Hamarosan elfoglalom a Nap helyét, mert szebben ragyogok nála. És majd úgy igazítom a nappalokat, hogy hol sárgák, hol zöldek legyenek. Sokkal magasabban leszek, mint a Nap, és majd egyre feljebb és feljebb szállok, nem fogok megállni soha. És majd még gyorsabban szállok, mert pehelykönnyű vagyok; szárnyam sincs, amely akadályozna a repülésben. És majd...

S valóban, mind sebesebben szállt, feljebb és feljebb. Ahogy közeledett a Naphoz, egyre melegebb és melegebb lett, ő pedig úgy érezte, hogy folyvást gömbölyödik, és még jobban gömbölyödik.

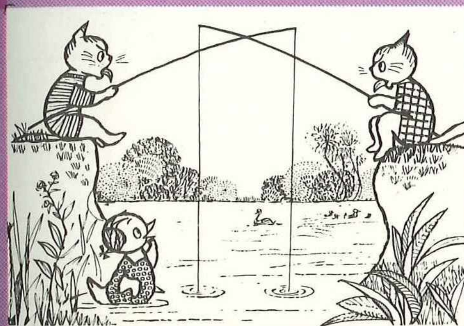
— Ha-ha-ha! Tudtam én, hogy így lesz — mondta, és... szétpukkadt örömében.

És le a földre — jaj, jaj, jaj —, már csak egy összezsugorodott léggömb érkezett.

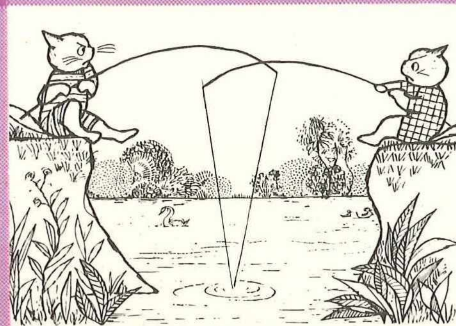
Fordította: KERESZTESI ÉVA

BALBINKA

ANNA HOFFMAN lengyel grafikusművész rajzai

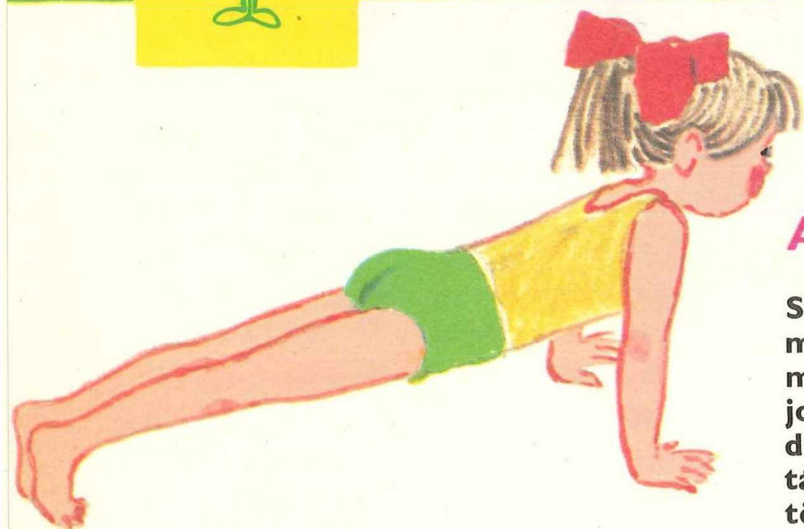

MAKK MARCSI JÁTÉKÖTLETEI:

A sétáló deszka

Sétálj a lábujjaidon és a tenyereden merev törzzsel és nyújtott térddel, mint egy deszka. Ne homoríts: ne „lógjon" a derekad! Ha több „sétáló deszka" is akad a családban vagy a pajtások között, versenyezzetek: ki tud így több lépést tenni?

Tudsz-e lábbal rajzolni?

Tegyél a padlóra egy csomagolópapírt meg egy ceruzát. Ülj a papír elé, támaszkodj a kezeddel a hátad mögött, fogd meg lábujjaiddal a ceruzát, és próbálj a papírra köröket rajzolni. Mindkét lábaddal próbálkozz! Meleg időben a homokba is rajzolhatsz egy ágacskával. Ha sokat gyakorolod, a lábad is majdnem olyan ügyes lehet, mint a kezed. Még írni is megtanulhatsz vele!

DEMETER RÓZSA

SZÁVAY EDIT rajzai

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők, kedves Felnőttek!

Most ahhoz szeretnénk segítséget adni, hogy a nyár eleji séták, kirándulások érdekesebbek, játékosabbak legyenek; a gyerekek mind jobban ismerjék és szeressék meg a természetet. A szabadban található gyógynövényekből mutatunk be néhányat, és megismertetjük szokatlan, furcsa nevüket a gyerekekkel.

Erdőn, mezőn, szántóföldek szélén, tarlók barázdái közt gyakran találunk szebbnél szebb vadvirágokat. Némelyik nemcsak szemet gyönyörködtető, hanem hasznos gyógynövény is. Kár letépni, azután eldobni őket. Sok olyan védett növény van köztük, amelynek összegyűjtött, megszárított virágjából, leveléből vagy gyökeréből a gyógyszergyárakban gyógyszereket készítenek. Falun élő rokonok, nagyszülők bizonyára szívesen megismertetik a városi gyerekekkel e természet-adta ajándékokat. Aki ismeri a gyógynövényeket, és tudja, hogy melyikük mire jó, gyűjthet is belőlük.

Egyik-másik növénynek olyan furcsa a neve, mintha nem is virágot jelentene, hanem egy állatot vagy annak a testrészét. Lerajzoltunk néhány ilyen virágot — és alá azt az állatot, amelyről a nevét kapta. Érdekes megfigyelni: például a cickafark levele mennyire emlékeztet a cica farkára, a macskatalp is szakasztott olyan formájú, mint a macska tappancsa. A többieket is efféle hasonlóságok miatt nevezik így, vagy talán azért, mert olykor a madarak is szívesen csipegetnek belőlük.

Erdei séta vagy kirándulás közben meséljék el mindezeket a gyerekeknek. Ha vadvirágot látnak, figyeljék meg együtt a leveleit, a virág színét és formáját. Bizonyára találnak majd az itt lerajzoltakból is, hiszen ezek igen sok helyen teremnek. Ha többször megmutatják ugyanazokat a virágokat, a gyerek hamar megismeri őket, megtanulja a nevüket is, és büszke lesz a tudományára.

Az egyik leghasznosabb és leggyakoribb gyógynövény a kamilla. Főleg nyár elején virít. Utak mentén, legelőkön, szikes pusztákon minduntalan találkozhatunk vele. Könnyű megismerni a virágot domború, kúpszerű, sárga közepéről, hosszúkás, kissé lefelé hajló fehér szirmairól és illatáról. A kamillának a virágát gyűjtik, megszárítják, és teát főznek belőle. Megfázáskor, hurutos betegségek ellen használják. (Dörmögőék Borikájának a szeme is meggyógyult a kamillateától — Berci és Marci gyűjtötte a kamillavirágot.)

Szedjenek kamillát a gyerekek is! Ha jó sokat gyűjtöttek össze, mekkora öröm lesz majd a télen saját szedésű kamillából kellemes ízű, gyógyító teát inni!

R. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

fecskefű

kakukkfű

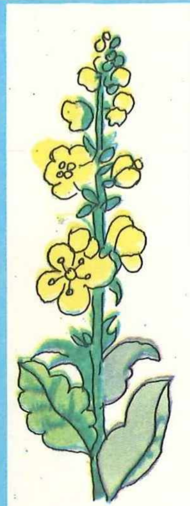
macskatalp

cickafark

ökörfarkkóró

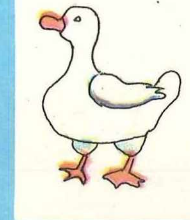

galambbegy

libapimpó

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK GYÓGYÍTANAK

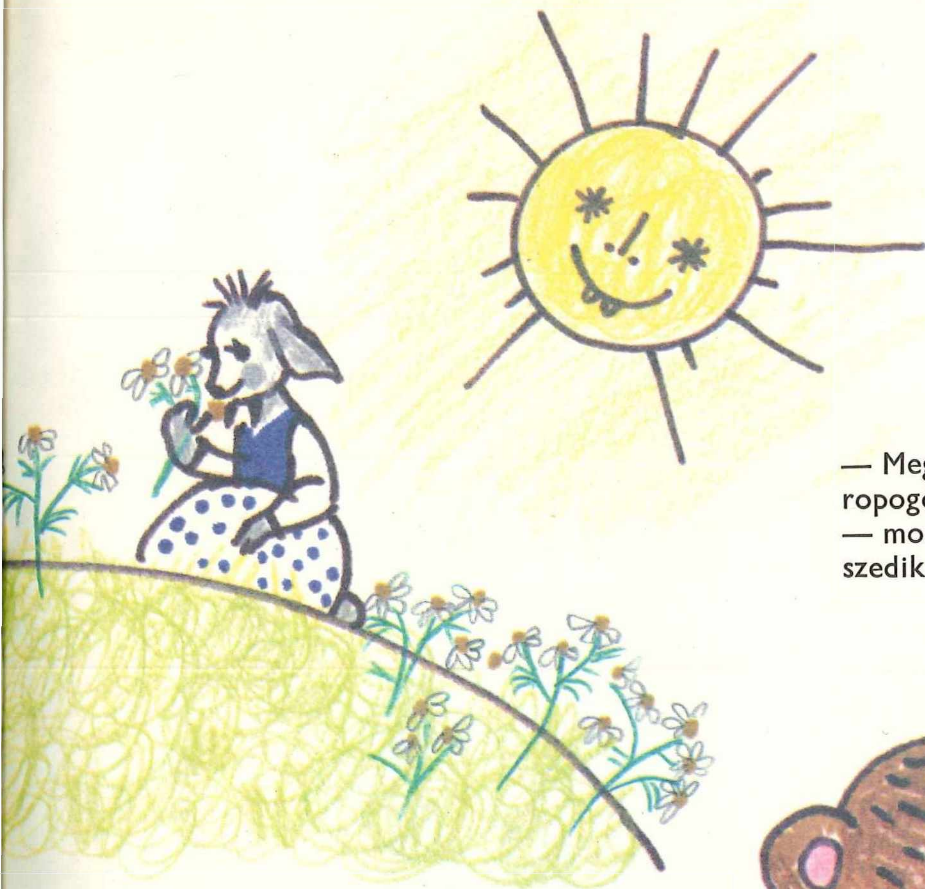
— Fűben, fában
orvosság van
— magyarázza Dörmi apó.
— E nagy könyvből megtudjátok,
melyik növény mire való.
Gyulladásra jó az egyik,
másik gyomorfájást enyhít,
ez elűzi náthádat,
az növeli étvágyad.

— Gyerünk, Marci, járjunk egyet,
vágjunk neki völgynek, hegynek,
sétáljunk a réten át!
— Hívjuk előbb Borikát!
— Gyere, Bori! — kiáltanak.
Ám a bocslány szeme dagadt.
A fiúkat alig látja.
Nem mehet el a túrára.
— Kár, kár — mondják, mint a varjak
bocsaink, majd elballagnak.
Mennek, mennek, mendegélnek,
míg az árokparthoz érnek,
s találnak egy jóbarátra:
ott legelész Kecske Sára.

— Nézd csak, öcskös — suttog Berci —
mit eszik a kecske! Látod?
— Sárga fejű, fehér szirmú,
jó illatú kis virágot.
— A könyvünkben rajz volt róla...
Tudod, mi ez? A k a m i l l a.

SÓTI KLÁRA rajzai

A virágból főzet készül,
leszűrik a levét, s végül
meggyógyítják Borikát:
másnap egészséges szemmel,
derűs kedvvel ébred reggel,
s kirándul a gyerekekkel
hegyen, völgyön, réten át.

— Meghívnánk ma vacsorára,
ropogós, friss káposztára
— mondja Marci.. s a kamillát
szedik már a hátizsákba.

— Kecske pajtás! Ha lehet,
mással verd el éhedet!

Ám a kecske nagyon konok.
— Azt eszem, mit én akarok.
Le is út,
fel is út,
ki nem tűri, hazafut.

1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyed évre 12,—, fél évre 24,—, egész évre 48,— Ft.

Index: 25.193

80.0233 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Monori István vezérigazgató.

Gondold, hogy ebben az új áruházban dolgozol, amelynek minden emeletén más árukat kínálnak. A legfelsőn edényeket, alatta babakelengyét, lejjebb bútort, élelmiszert és sportfelszereléseket. A piros keretes képek az áruk egy-egy csoportjának közös jelei. A te dolgod, hogy az eladott áruk helyére (az üres négyzetekbe) újabbakat tegyél. A raktár a pincében van, a fekete vonal alatt. Itt kettőt is találsz minden szükséges áruból. Vágd ki az alsó sort, és ragaszd minden darabját arra az emeletre, ahová való.

Megfejtésül vágd ki a piros keretes képeket az oldal széléről, és ragaszd egy papírlapra. Most vágd körül a raktárban maradt felső sort a fekete vonalak mentén, és ragaszd a képeket egyenként a papírra, a párjuk mellé. Küldd el munkádat Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

NAGYÁRUHÁZ

SZÁVAY EDIT rajzai